



Maart - April 2017

Veranderingen

**met de meiden
in de kerk**



Lieve mensen,
er is veel gebeurd de afgelopen tijd. In maart had ik mijn evaluatiegesprek. Ik wilde dat graag elke 6 maanden, om te bespreken hoe het tot nu toe gaat en hoe we samen verder gaan. Het gesprek was niet fijn. Management was niet tevreden over mijn taken. Ik vond daarentegen de werkdruk erg hoog en ook dat ik teveel verschillende taken kreeg toebedeeld. Ik voelde me vaak gevangen op kantoor. Ik zat behoorlijk in de put door dit gesprek. Ik heb met mijn thuisfront team hierover gepraat en er is veel voor mij gebeden. Ik was zo in de war en wist niet meer hoe ik verder wilde. Na een paar weken heb ik besloten een stap terug te doen en uit het professionele team te stappen. Dat was voor hun moeilijk te begrijpen, maar uiteindelijk zijn ze er gelukkig mee akkoord gegaan. Ik draai minder kantooruren, 24 in plaats van 45 en deel nu een kantoor met anderen. Ik begin de dagen later, als de kinderen van school komen. In de ochtenden wil ik graag de scholen van de kinderen bezoeken en contacten opbouwen met de leraren. Voor de kinderen verandert er niets. Ik blijf verantwoordelijk voor het huiswerkprogramma van alle kinderen en het sportprogramma van de meisjes.



**Stranduitje. Wat kunnen we
genieten van de zee en het mooie
weer!**



Nieuwe ideeën

Nu ik wat meer vrije tijd heb denk ik na over hoe ik de komende 6 maanden in wil vullen. Ik had al langer in mijn hoofd dat ik graag de scholen van de kinderen wil bezoeken, ze wil observeren in de klas en het curriculum in wil zien. Dit helpt mij dan ook weer in de huiswerk begeleiding. Ik wil graag weten hoe de sfeer is op de scholen en wie hun vrienden zijn. Daarnaast wil ik meer lezen over cultuurverschillen en de medicatie van de kinderen. Ik geef elke week de medicatie aan de huisouders maar ben geen dokter en weet er te weinig van. Daarnaast ben ik begonnen met een koortje met 14 kinderen. En ik zing weer wat vaker voor ze gaan slapen. Het is zo vertederend om te zien dat ze daarna allemaal zo rustig zijn en sommigen terwijl ik zing in slaap zijn gevallen. Zelfs de stoere jongens van 15 jaar!

Hier wat foto's van de IronKids. Dat was op 1 april. 100 meter zwemmen en 1.2 kilometer hardlopen. Iedereen is hier zo gefocust op sporten. Naast hardlopen is mountainbiken hier erg populair.



Werken met volwassenen

-Eens in de maand ga ik met de volwassenen op het centrum een activiteit doen. Zij hebben ook wat recreatie nodig, gewoon ontspanning en een spelletje. Ik heb mijn eerste activiteit uitgewerkt en management heeft het goedgekeurd. Ik heb gevraagd of management koffie, thee, koekjes en muziek kan regelen. Misschien dat ik ook de gitaar erbij pak en wat met ze zing. Ik heb er zin in.

-Op woensdagen leid ik een meeting voor de volwassenen die met de kinderen werken. In de meeting leg ik een educatief spelletje uit en spelen we het spelletje ook. Zo raken ze ermee bekend en weten ze hoe ze het moeten gebruiken tijdens huiswerk of in het weekend. De vorige meeting ging over Oudiblox. Ik leg de regels uit, we spelen het en daarna laat ik iemand anders het leiden. Door te doen leren we pas echt.

-Omdat er nog steeds veel mensen komen en gaan ben ik ook druk met de interviews. Ik interview alle nieuwe personen en dit gebeurt ook vaak op een zaterdag of in de avond, buiten mijn werkuren om. Zo ben ik eigenlijk nog steeds wel fulltime bezig, maar het voelt zo wat vrijer en rustiger.

Korte anekdote

Afgelopen zaterdag was ik naar de township voor een meeting. Dat zijn niet de veiligste buurten maar alles is goed gegaan. Ik merk alleen dat ik niet assertief genoeg ben. Aan het eind van de meeting vroeg ik aan de dame die de meeting leidde of ze me kon uitleggen hoe ik weer bij de snelweg kom. Toen zei ze: 'this guy will drive with you and explain. You can just drop him off along the road'. Ik kende die jongen niet en dan heb ik niet eens het lef

om te zeggen: nee dat doen we niet. Dus, voortaan ga ik niet meer alleen naar die buurten toe. Niet omdat het nu gevaarlijk was, maar omdat ik in dit soort situaties dus gewoon niet sterk genoeg ben om 'nee' te zeggen.

Dank- en bidpunten

- Hoewel het niet makkelijk was de afgelopen twee maanden merk ik toch dat God met mij mee gaat en mij zo veel mensen om me heen geeft die me steunen en met me meedenken. Daar ben ik dankbaar voor!
- Ik heb zomaar een gitaar gekregen. Ook een dankpunt!
- Ik heb sinds een paar weken internet thuis. Nu kan ik vanuit huis Skypen met mijn familie!
- Het probleem van het verloop onder de werknemers blijft. Huisouders komen en gaan. Sinds maandag 1 mei zijn er weer 2 nieuwe huismoeders bij gekomen. Het proces van inwerken en assisteren is weer begonnen. Bid voor de huisouders, dat ze de druk aankunnen.
- Bid ook voor de manager, dat ook zij de druk aankan en geduldig leiding kan blijven geven.



BLIJF OP DE HOOGTE & ONDERSTEUN

Voor wie op de hoogte gehouden wil worden van alle ontwikkelingen:

Facebook: 'Maranatha Siyakatala'

Wilt u de nieuwsbrief ontvangen? Stuur dan een mailtje naar: nieuwsjosien@hotmail.com

Eenmalige of periodieke giften kunnen worden overgemaakt naar Stichting Nehemia in Ommen o.v.v. 'Project Children's Home Afrika'.

S.N.S.: NL66 SNSB 0931 7011 39 (BIC: SNSBNL2A)

ING: NL48 INGB 0003 3992 00 (BIC: INGBNL2A)